

Svenska Canada-Tidningen.

The Swedish Canada News.

ARG. (Year) 21

Lösningsnummer 5 (Canada)

WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 23 APRIL 1913.

Printed at Second Class Matter at the Post Office Department, Winnipeg, Can. and Grand Forks, N. D.

N. R. 17

Samtalsämnen.

Käveri för S. C. T. af Isak.

Käre vän och förkottsbetalande prenumerant af Svenska Canada Tidningen, har ni någonstans sett ett surprise party, en begravnings-sexa eller en diplomatisk uppsättning och rullat kring hvarandra med en känsla af, att ni förlorat talformagan, och att ert hjärnverksamhet står lika stilla som en ko, då man kallar henne mellan hornen? Trogen jag vet hvad det vill säga. Ni rullar edra egon lika vilt, som Niagara skummande fall, slockar eller om läpparne, harklar och hostar, men lika väl är det förlorat ni stann, så att man kan höra eller hörsiga några jämrar sig och eller flamtande andedräkt blåsa gasformade magkyror mot amokrikapretären i glas och ram på fösterbordet. Det är inte en lätt sak att utala peppar och pennor slungas ut sig samtalsämnen liksom en handbrevsande för samtliga landspetare. Den vanligaste förordningen i samtalsämnen sådana de låta höra sig på surprise partier, och andra glädjande familjelägenheter. (Tänk eder, unge man, att ni sitter på ena sidan af en pronokande ormbuk i röd porlinsvas och på andra sidan befinner sig i en skottstoppad emmalstilla nykonfirmerade Eulalia Peterson i vitt spetsklädnad och uppsatt hår.)

Ja, hm, ähem, de' ä' vackert väder vi ha idä' — Ja, jaha, (den unga dammen visar förvånade talare, att hon har nya bländerskor för \$4.00). — Ja, ingen undrar hur länge vi ska' få behålla detta vackra väder. — Ja, ingen vet. — De' ä' rätt högt te taket här. — Ja, de' ä' en treflig lägenhet. — Vackra tafflor. (Härd faller ynglingens blåa blickar på kung Oscars och drottning Sofias ojettyck på hvar sin sida om kammargörelsen.)

— Ja, men de' ä' inte hämningslösa. — Näa, — Dansar Miss Peterson? — Näa, de' räddar så fullt nu för tiden, så de' kan jag inte. — Jaha, ja, ä Wilson han blev president, han, ja, undrar hur han känner sig i Hvita Huset? — Ja, ha, de' ä' nog fint där. — Ja, jaha, hm, nu björ de' visst på ice cream, tycker miss Peterson om sånt? — Ja, men de' ä' så kallt så ä så säger dom, att de' affektörar hjärtat. — Hjärtat, hm, ähem, hrshh, ja, de ä en betydligt tinnigt, ja, trodde inte miss Peterson hade sått hjärtat. — Så han talar. — (Tankestrecken betyda outtalande men förstådd känslor). — Så kjuta fingrar, miss Peterson har. — Uchä, dä, mester Carlson, han ska inte försöka ä flattrar mej. — Näa, de ä hva ja menar, o. s. v., tills mr Carlson och miss Eulalia Peterson på grund af öfverhettiga i partern och folkträngseln i köket finna sig förmållna att boudoir krukvalet och krama händer på bakporten. Well, det är inte att säga om en dylik konversation, ty "andamålet behagar mellem".

Att uppställa några direkta regler för att vilja samtalsämnen är ju omöjligt, lika omöjligt som att öfvertygna en prenumerant som står i skuld för en tidning för sex års tid, att han verkligen är tidningen något skyldig, då han helt öfvermålad insänder till redaktionen en notifikation att stoppa tidningen, emedan han "inte ridar sig annär ä inte karar för papper". Om ni skall inledda samtalen med en individ af motsatt kön och i lämplig ålder, hvilken ni älskar af hela edert hjärtat och hela edra sinnen, så de behöfs inga ord. Ni själ endast och basta ljusbli eller bruna ögon på hvarandra, trampa hvarandra på fötterna och krama hvarandras händer under daken på salsbordet. Men om ni skulle försöka att intressera eller nybörsta och uträkade person för en öfvertygning med 298 arser betänd, då bör ni genast tala om tidens önska, om tanten har några kinnringar af renatiss i fingerleden, om af hållsmått från bruket af tobak, besudade drycker, att ni inte ännar gifva eder och att ni läser morgonposten hvarje afton innan ni går till sängs.

Väder och vind och reumatism och tidens onska och miss Johnsons nya sidensklädnad med spetsvolanger och Svenska Journalens vackra ombytte af redaktionspersonal äro ramlar och utslitna samtalsämnen, som inte ens Robinson Crusoe på sin ö skulle hafva tagit mera intresse i än i en gammal lördags svenska riksdagens handlingar. Ni bör välja edra samtalsämnen, så att föremålet eller föremålen blifva intresserade därpå, samtidigt som ni framträdur till edra egen förmån. Lätt skreit och smärta skadar ej, om man blott intresserar det teckelsvis. Vackra historier äro ofta vilkomna, men skritt ä ej sjuff ät dem, då ni berättar dem. Låt åhörraren anstränga sig att förstå sina egna ansiktssmår, då ni talar om den där historien, som alla människor läsa och höra, alltsedan Babels torn byggsmåttare hade den infödd i sin utomstående. Om ni är landbrukare, bekohllare från Tuna församling, har ervererat bevirning och varit två gånger på kreatursmässa i Vinneby och tagit en kurs i Marialunds praktiska skola kan ni godt tala om för edra släktingar från Kisa, att ni dröpt pilmer i sällskap med kejsar Matschito i Japan och hade tillfälle att som hederspresident besöka världs-

IMMIGRATIONEN TILL CANADA.

Öfver fyra hundra tusen immigranter anlände förlidet fiskalår till Canada, däraf mest engelsmän.

Under det fiskalår, som slutade den 31 mars 1913 anlände 402,432 immigranter till Canada. Af dessa kommo 159,542 från England och dess besittningar, 139,099 från Forenta Staterna och 112,881 från alla andra länder tillsammans.

Immigrationen till Canada under föregående fiskalår, de tolf månader, som slutade d. 31 mars 1912 var: från England 138,121, från Forenta Staterna 113,710 och från alla andra länder tillsammans 82,496. Summa 334,327.

Örningen af immigranter är i procent följande: engelsmän 9 proc., amerikanare 4 proc., andra länder 37 proc. Tillsammans 14 proc.

Antalet immigranter till Canada förlidet år är mer än 50,000 skilar större än hela befolkningen i New Brunswick, enligt statistiken af 1911.

Dödsfall. Den öfver hela världen kände djurdressören och menageriägaren Carl Hazenbeck afled i måndags f. v. i Stellingen, nära Hamburg, i en ålder af 69 år.

Svensk prins på Albanien tron? Prins Wilhelm, konung Gustaf Vs andre son i ordningen, kommer att blifva förste regenten på Albanien tron, ifall trippelalliansen — Tyskland, Österrike och Italien — kan förverkliga sina planer angående detta lands framtid. Denna uppåt lämnade nyheten af "Neue Freie Presse" och tyckes härstamma från tillförlitliga källor.

Tysklands nationella aviationsfond har redan nått den ståtliga summan af 7 millioner mark. I jämförelse med den franska fonden, hvilken likaledes tillkommit genom allmän subscription och hvilken först nu nått en höjd af omkring 3,935,000 francs, kan man kalla detta resultat lysande. I Frankrike ha 2,500,000 francs, som redan tecknats, icke tillräckligt utdrifvas.

Lady Scott, änka efter den omkomne polarforskaren, anlände nyss till London från Nya Zeeland, dit hon ofred för att mota sin make, som väntades dit med "Terra Nova". Ingen väntade med större spänning på hennes återkomst än hennes lille, tre år gamle son Peter. Han visste, att fadern icke skulle komma samtidigt, ty för några dagar sedan hade han blifvit meddelad, att "Daddy" icke skulle komma denna gång — kanske någon gång senare.

I sitt politiska testamente, hvares innehåll nyss blifvit kungöret, lägger den mördade kongen Georg af Grekland sina barn på hjärtat att stå förta såväl i med- som motgång. Efter att ha föreskrifvit, hur hans efterlämnade ärenden skall förvaltas, gifver han efterföljande, Konstantin, följande råd: "Ålaka ditt kärä, lilla land. Tjåna det och dess lyra folk, upplåtta tillitt till dessamma, och må dina broder följa ditta exempel". Den unge kungen tillrådes att visa med sig på samma gång talmod, "ty du sezerar öfver ett söders folk, som är lättroddt och hetsigt. Det är att föresägra, att kongen får lida, ehuru själf oskyldig, hellre än att någon olycka drabbar folket och landet. Folkets bästa bör alltid sättas öfver allting annat".

utställningen St. Louis. Det verkar intressant. Edert samtal blir ganska pikant, om ni på en valdagsbetshazar uppvaktar en 42-årig guvernant och uppvisar henne om, att hon tappar lösslockar i nacken, och att hon har sina år med heder. Om inte det duger, kan ni ju lägga er på knä framför henne och svära, att hon är som en 15-årig älfva med pappersvingar på ryggen, och att edert lilla outbyrda hjärta tillhör henne i tid och evighet, och att hon får bebo det frit och för intet. Träffar ni en känd politikus i stadens eller statens tjänst, som byggt broar och boulevarder för folkets pengar och af intet, men själf byrt sig ett marmorpalats i det finaste residensdistriktet och sitt änsende på lösan sand och täckt öfver det med "gröna långschalar", då skall ni börja konversationen ungefär så här: "Hör du gamle luffax, har var det med det där kontraktet för den där skolbyggnaden eller friskolorsbyggnaden, har mycket, uppriktigt taladt, häfvade du ät dig på det?" Var säker på, att han skall per extra omgående beförda dig till någon slags kommission eller gifva dig en lämplig syrla såsom t. ex. extra ordinarie under-väluppsyningsman med kontor och \$2,000 om året, för att du skall hafva arbetet att begagna dig af landsvägar, då du reser omkring för att köpa dig en \$18,000 fruktfarm.

Det gifves tillfällen, då man inte behöfver "badra" sig med att fundera ut lämpliga samtalsämnen, det är när man sitter i kyrkan eller på en konsert af Jan Kubelik, man besöker en sällsam party eller dopp, ett kinesiskt surprise party eller soffer middag i synnerhet i sällskap med kungstigar och boamöran.

Afliden forskare.

Svenska botanikens nestor, professor Thore Fries i Upsala, skördas af döden, 81 år gammal.

VAR FÖRFATTARE TILL MÅNGA BOTANISKA VARK.

Utan förordande sjukdom afled den frjädade botanisten professor Thore Fries i sitt hem i Upsala lördagen den 29 mars. Hans krafter hade varit något nedsatta på vårsidan, men ännu några dagar före sin död hade den trage vetenskapsmannen suttit vid sitt skrifbord.

Somlunda, som alstrat så många framstående svenska botanister, var afven Thore Fries födelseort. Han föddes nämligen i Fensjö den 28 oktober 1832. Vid 19 års ålder blef han student i Upsala och sedan dess har han varit Upsala universitet trogen. Han blef fil. doktor och docent i botanik 1857, adjunkt i botanik och praktisk ekonomi 1862 samt var 1877-99 professor i samma ämne.

Thore Fries valde tidigt lifvare för sina speciala studier, och trafikar de af handlingar med olika handvidgat kunnande om dess morfologi och biologiskt intressanta organisationer. Bland hans öfriga botaniska skrifter må här blott erinras om hans läroböcker, hans populära redogörelser för växtens blomning och spridning, hans många uppsatser om Finnmarksens, Spetsbergens och Novaja Semljas faunozoonologi o. s. v. Ty Thore Fries var också en vidtberedd man. Han hade ströfvat vida omkring i Sveriges ägra landmännen. Åren 1857 och 1864 botaniserade och forskade han i norska Finnmarken. 1868 var han deltagare i Nordenskiöld expedition till Spetsbergen, och 1871 träffades han på västra Grönland, farande i "Konehat" på de härliga fjordarna och samlande öfver andra botaniska intyck, som han på ett fängslande sätt skildrat i böken "Grönland, dess natur och invånare".

Som professor vid universitetet och profet för botaniska träddägnen gafs honom en kärkinnom anledning att syssla med Linneforskning. Han har under många år ritat Linne-litteraturen med särdeles värdefulla bidrag, och 1906 anfördes honom det maktfullgärdade värfvet att redigera "Bref och skrivelser af och till Carl von Linné", ett nationalverk, hvar tack vare hans betydansvärda arbetskänslighet och enastående förut-sättningar för arbetets utförande nu följande sex volymer. Han var vid sin död sällsytt med fullbordade af detta verk.

Den hånslänges arbetskraft och vaka intelligens har tagits i anspråk för många andra värf i universitetetsprofessors och forskarens. Vid slutet af 1870-talet blef han ledamot af styrelsen för Uluna landbruksinstitut och 1890 ordförande i den stora läroverkskomitén. På 80-årsdagen i höstas blef han föremål för en storartad hyllning från de svenska vetenskapsmännens och särskilt botanikerna sida.

Den älsklige och hjärtlige mannen verkade närmast af maka, född Anjou, samt sex söner, af hvilka tre-nio vald läkarens bana, en följt faders fotspår, en blifvit jurist och en jägmästare; en har ännu ej avslutat sina studier.

Påfven tillfrisknar. Pius X, den katolska kyrkans öfverhufvud, som i flera veckors tid svafvat mellan lif och död, är nu på lättsvärgen. Läkarna säga, att han är utom all fara, ehuru han naturligen har en långt konvalescent framför sig.

Hemskt död af en far. I Fitchburg, Mass., utfördes i tisdags f. v. ett hemskt död af en 35-årig man, Ernest Moschner, som mördade sina fyra barn innan han tog sitt eget lif. Polisen antagor att en långvarig sjukdom gjort mannen vansinnig.

När mordarens hustru kom hem från arbetet, fann hon liken af mannen och barnen med kulsår i hufvudena.

Barnen lekte på gården då fadern kallade dem till sig i sängkammaren. Af smutsmärken på golvet, där de ståt med sina nedsmutsade fötter, kunde man se, att fadern ställt upp dem i rad vid sängens Pötlidigt har han dragit fram en 32-kalibers revolver och skjutt alla dotterna, Elisie, 12 år gammal, Kulna gick in nära örat och försakade ögonblicklig död.

De andra barnen ha tydligen gripits af förtvålning och flytt. Den 6-årige Ernest fanns liflös på golvet af en gärdeshort med kulår i hufvudet. Den 11-årige Myrtle och den 8-årige Norman hade sprungit ned för trappan. Just som Myrtle varit på väg in i en gärdeshort, har hon träffats af en kula, som ändat hennes lif.

DR. ROCHE KVARSTÄR.

Enrikeministern, dr. Roche, kommer att återtråda i sitt ämbete, så snart han tillfrisknat.

Beslut har fattats, att inrikesministern, dr. W. J. Roche's sjukdom icke skall förändra något ombytte i kabinetet, ämningarna icke tillsväljas. Då ministern reste till Rochester, Miss., där han nyligen underkastades en lyckad operation, formodade man, att han skulle finna de plikter, som äro förbundna med hans ansvarsfulla ämbete, allt för ansträngande, och att han därför skulle afgå eller möjligen utnåmmas till ledare af det nyligen bildade departementet för hälsovård och immigraion. Man antog, att Arthur Meighen från Portage la Prairie, som varit arbetat för regeringen, i synnerhet i fråga om "closure" i parlamentet, skulle befordras från sin ställning som privat medlem till inrikesminister.

Förslaget att bevilja ytterligare representation från västern i kabinettet mötte emellertid starkt motstånd blif från medlemmar från Maritime och Ontario, som anså att prarieprovincerna redan äro tillräckligt representerade. Utskikten att ställa mr Meighens plats i parlamentet öppen för val var emellertid det, som stötte på största motståndet för närvarande hos regeringen.

Dr. Roche har icke resignerat. Det har därför beslutats, att hon T. W. Crothers, arbetsminister, tillsvärdare skall taga hand om hans departement, och utskikten finnas, att dr. Roche, så snart han fallständigt tillfrisknat, skall återtråda i sitt ämbete som inrikesminister.

Rykten äro i omlopp att mr Meighen som betoning för de tjänster, han under den senaste kritiska tiden i parlamentet gjort regeringen, skall utnåmnas till "solietor general". Här kommer han emellertid åter att stå på patrull i det A. C. Boyce från Alberta och E. N. Rhodes från Columbia båda äro kandidater för denna sysla.

NEBDRUNNEN TEATER.

Den gamla Östermalmetstern i Stockholm har nedbrunnit till grunden.

Sent på söndagskvällen den 30 mars utbröt i Östermalmetstern vid Karolavägen i Stockholm en eldsvåda som bland de ödslockor, som på senare åren harjat hufvudstaden endast torde öfvertroffas af den senaste Tatter-sällbranden, beträffande våldsamhet och intensitet.

Elden utbröt en stund efter afton-förställningens slut, några minuter efter half 12 på natten, och uppstod i en klädlogge, belägen närmast scenen. Som seononrådet var belamradt med fått packad kulismaterial och träbräde af allehanda slag, var det ej att undra öfver att inom loppet af några få minuter artisterloggen, hvilka som upphögats helt provisoriskt af tunnna brädväggar, hela scenen samt del af parketten förvandlades till en enda eldhaf.

På brandkärnen, som slarmerats, anlände, stod redan scenen i ljus låga. När dörrarna, som ledde till det af elden angripna området sprängdes, möttes brandmanskapet af intensiv, ogenomträngliga rökholm, mot hvilka en kamp syntes vara föfång.

Det blef snart nog uppenbart, att byggnaden var räddningslöst förlorad. Vid 12-tiden började den välkända kaptalen svikta, och ungefär en kvart öfver midnatt gaf den vika för lågorna. Med ett väldigt brak instörtade den, och dess inständade fram-ljupste naturligtvis i hög grad eldens framfart, i synnerhet som en lätt, men kunnbar blåst rådde, hvilken nu fick fri passage genom salongens väldiga tornrum.

Nävidt man ännu vet, blef icke någon människas skadad under räddningsarbetet och ambulansen behöfde icke verka ut.

Direktören Wenersten berättas göra en förlust af cirka 5,000 kr., enar hans tillhörigheter inom teatern voro öfverskrade.

Däremot blef Hallenbergs stora, i teatern exponerade tafvelsamling räddad.

Huru elden uppkommit är ännu ej utrett.

En politisk sträjk.

Den länge förberedda storsträjken i Belgien, som utbröt förliden vecka, omfattar 400,000 arbetare.

MISSNOJE MED VALLAGARNE AR ORSAKEN.

Såsom omnämndes i förlidet nummer af Svenska Canada Tidningen, blef den länge behådade storsträjken i Belgien i måndags f. v. en verklighet, i det att icke mindre än 200,000 arbetare i det lilla landet ää nedlade arbetet. Under de närmast följande dagarna slöto sig och stora skaror af arbetare till de strejkande, så att antalet af dessa nu uppgå till närmare 400,000. Som en följd af denna stora arbetsnedläggelse, ha nu nästan alla industriella arbeten afstannat, hvilket i ett land liknande Belgien måste äa ödesdigra följder, om uppgörelse med de strejkande ej snart kan träffas.

Belien för sex månader sedan förmaldes att de belgiska industriförbundet hade tänkt att börja storstrjeka. För tillfället blef strejken dock uppskjuten emellan arbetareföreningarnes styresman förnämmt att arbetarne ej voro fullt beredda. Helt om storstrjeka hade så emellertid det med sig, att regeringen ä sin sida började göra sig i ordning för kampen, som om den af för tillfället uppsköts, helt väst ej skulle låta vänta på sig så synnerligen länge. Af nämnda orsak var man snart sagt i alla departement af regeringen förtrogen med hvad som komma skulle, och underrättelsen om att strejken blifvit en verklighet, väckte i själva verket ej det ringaste uppseende.

Arbetarne ha ä sin sida under de senaste månaderna väl beredt sig för kampen. Alla besparingar som kunna göras för strejkklassorna ha nog öfverräknats ä änsamt man sett till att mera barnrika familjer sköts ställts för följderna af arbetsnödiggelsen. Det är därför antagligt att arbetarne skola kunna fortsätta kampen i flera veckor, eller kanske till och med längre än det behöfs för att regeringen skall ge med sig och gå in på arbetarnes fördringar.

Den agitation bland Belgiens industriförbundet, som nu haft storstrjeken till följ, påbörjades redan för flera år sedan, och förväntades närmast af de orattiva vallagarna. Belier dessa hvarje, hvilka äro äro gällande, äger hvarje belgier, som kommit till myndig ålder rösträtt, men endast en, om han är en fattig arbetare. Om han däremot äger en till en viss summa taxerad egendom, får han ännu en röst, och i händelse han kunnat bereda sig universitetsutbildning, får han en tredje röst. Därtill stadgar lagen, att en man, då han hunnit en ålder af trettiofem år, skall få en extra röst. Till följd af dessa bestämmelser, finnes det nu ett stort antal bildade och förmögna belgare som ha fyra röster, under det att det stora flertalet af industriförbetarne ej ha mer än en, högst två röster.

Såsom en följd af dessa orattiva vallagor, är det nästan omöjligt, eller nästan mycket svårt, för arbetarne att få de kandidater som de uppsatt invalda till olika politiska syslor. De konservativa med de katolska partisterna i spetsen ha därför suttit säkert i sadeln, trots alla arbetarnes protester. Agitationen bland dessa senare har emellertid föttgått, tills det de flesta af dem nu äro organiserade. De försök som vid de olika valen gjorts för att slå de klerikale ur brädet, ha dock misslyckats, och nedelagen ha bländ haft det till följd, att ordoligheter utbröt. Det är för att göra slut på detta oroliga, rastlösa läge, som ledarne inom arbetarorganisationerna föreslagit och förberedt storstrjeken. Om denna kan föra arbetarne närmare sitt mål — en ny vallag — det kommer under de närmaste veckorna att klargöras.

Storstrjeken har under de dagar den pågått gifvit de styrande i Belgien åtskilligt att tänka på. Hittills ha dock inga som helst ordoligheter förekommit, utan ha de strejkande arbetarne öfverallt uppträtt lugnt och stilla. Om dessa lugna, fredliga förhållanden skola bli förhållande, äfven om strejken kommer att förtgå i veckor, blir dock en annan sak.

Situationen var föremål för en debatt i senaten i tisdags f. v. Till svar på hufviga anfall från de liberala och socialisterna svarade premiärministern att regeringen voro villig att vänta fredsständande tillgånger, men att den icke hade för afsikt att afgå innan strejken upphört. På tisdagen f. v. utsvågades strejken betydligt i Cahlers, och nästan alla metallarbetarna hafva nedlagt arbetet. Endast en fjärdedel af arbetarna ää ännu kvar vid sina sysselsättningar i fabriker vid sina sysselsättningar i fabriker i Lens och Engihen, och de stora stombrotten i Soignies och Ecausines äro tomma på arbetare.

Nyutnämnd ambassadör. Från Washington inlekt ä berättas, att ett beslut tagits af president Wilson utnämna en af sina mera intima värbörande valresultatet inkommit från sen. Mr. Hugh C. Wallace från Tacoma, Wash., till amerikansk ambassadör i Paris. Samtidigt meddelas, att mr. Wallace antagit den honom erbjudna posten.

En vacker liberal seger.

Den länge förberedda storsträjken i Belgien, som utbröt förliden vecka, omfattar 400,000 arbetare.

Hon. A. L. Sifton.

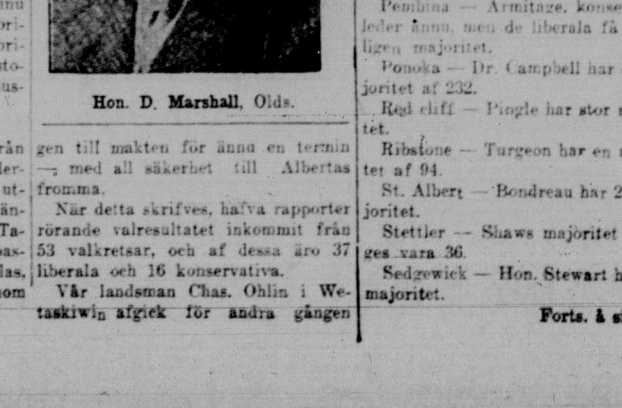
Det väckte knappast förvåning, att den liberala partiet afgick med seger i valet i Alberta förliden vecka. Det var blott en gifven och naturlig följd af den demokratiska och progressiva andan, som allt mer och mer gjort sig gällande bland provinsens befolkning, i synnerhet dess landbefolkning.

De konservativa hade med händer och fötter arbetat för sitt parti och med skrytsamma låter talat om en säker seger. I de stora stadenliga lyckades de visserligen värfva anhängare, men icke på landsbygden mötte de ett segt motstånd. I Alberta hafva för länge sedan liert sig inse, att det konservativa partiet ingalunda arbetat för deras bästa.

Hon. C. W. Cross, Edmonton.

utan snarare tvärtom. De förstode äfven, att det liberala partiets idéer äro för dem själva, moderniseringen och hela provinsen det enda lyckobringande och säkra. Därtill rå stude de mangrant och med förtroende på detta partis kandidater och lyckades därigenom få Sifton-regering.

Hon. A. J. McLean, Letbridge, vald i Taber.

Las Ste. Anne — Gunn leder med 40. Little Bow — McNaughton har 400 majoritet. Wainston — Glenendon har öfver 100 majoritet. Oils — Hon. Marshall har en-majoritet af 68. Pembina — Armitage, konservativ, leder tunn men de liberala få säker-ligen majoritet. Ponoka — Dr. Campbell har en majoritet af 232. Red cliff — Pingle har stor majoritet. Ribstone — Turgeon har en majoritet af 94. St. Albert — Bondreau har 240 majoritet. Stettler — Slaws majoritet antaga vara 36. Sedgewick — Hon. Stewart har stor majoritet. Forts. ä sid. 5.